

רק מעטים שמו לב לשלט.

שלא התאים לאירוע. אך

יתכן שאמר יותר מאשר

הנאומים עצמם.

אלי דסה ■

תהלוכה גדולה התקרכה ממרכז הכפר תורמוסי-עייא, ליד כביש רמאללה-הברון. היו בה מאות מתושבי הכפר, וביניהם גם הרכה ישראלים, שהגיעו לתוך הכפר בטעות ושהר פנו עליידי צה"ל למקום המיפגש שמחזק לכפר.

בראש התהלוכה צעדו כמה נערים. הם החזיקו כיריהם שלט גדול. היה זה גליון פשוט של קרטון-בריטטול לבן, ועליו צוירו כיר, באנגלית, המילים: "שלום עכשיו — פת"ח".

רק כאשר הגיעה התהלוכה אל מקום העצרת, מחוץ לכפר, שמו המארגנים הישראליים לב למילים שעל השלט. הם אמרו משהו למארחים הערביים, והשלט קופל במהירות. כמוהו גם שלט שני, שאמר: "בעד תוכנית השלום של פת"ח, נגד תוכנית שמיר". משהו תראו מה קורה!" קרא אחד מתושבי הכפר לעבר פעילי שלום עכשיו שעמדו לידו.

אנחנו נעשה, יהיה בסדר" ניסו אלה לענות לו. תשובה אחרת לא היתה בפיהם. כמו בכל האירועים, ההפגנות והמיבצעים של תנועת שלום עכשיו, היה גם האירוע הזה מתוכנן, מתואם, מאורגן ומסודר בהקפדה צבאית הדוקה.

עוד במקומות-האיסוף קיבלו המשתתפים דף הוראות, בלשון כמעט-צבאית, שבו נאמר: "בכל שלבי המיבצע עליך להישמע להור" אות מובילה-שיירה. מיבצע מורכב ועדין זה מתבסס על תיאומים והחלטות, שחלקן יתקב" לו בשטח עליידי מובילה-שיירה. שיתוף-הפ" עולה מצידך הוא הכרחי, וניסיון להתווכח או להעלות רעיונות בזמן אמיתי עלול להיות מסוכן.

"בשלב החלוקה לצוותים (20*15 איש בצוות) לצורך המיפגשים עם המיטפות הפלסטיניות, עליך להישאר צמוד לצוות ולהישמע להוראות ראש-הצוות! יש להקפיד על לוח-זמנים — אין מקום

השלט בראש התהלוכה ליד תורמוסי-עייא, שלום עכשיו — פת"ח

הנערים מקבלים את השלט, אין לשאח נשקו

ליוזמות אישיות מאולתרות, במיוחד בשעת הפיזור ועזיבת השטח!

"אין להיכנס לשום עימות עם חיילי-צה"ל או גורמים אחרים בשטח שיפתחו בהתגרות, ויש לגלות איפוק ולהישמע להוראות מוביל-השיירה:

"אין להניף כרזות, שלטים וסיסמות, פרט לאלה שיחולקו לסימון הרכבים.

"במיקרה של התקלות מאולתרות, יש להישמע להוראות הסדרנים ולפעול בהתאם. אין לשאת נשק בכל מהלך המיבצע!

"הצלחתו של המיבצע תלויה בבגרות ובאחריות שתגלה: עליך להתעלות ולשתף פעולה עם המדיניות שיוחלט עליה, גם אם לא תמיד תהיה לרוחך!"

אוזן קשבת. לפני שבועות אחרים ניסו ראשי שלום עכשיו לארגן סדרה של מיפגשים עם פלסטינים בכפרים שונים ברחבי הגדה-המערבית. למרות ריבוי המשתתפים, למרות האירגון הקפדני, למרות שכל הגורמים ידעו על המיבצע מראש, לא איפשר הצבא את המיפגשים.

הקייציים, ויצאו להוכיח את קיומו של ציבור המאמין בדרישה, בזכותם של הפלסטינים, ושיכול להיות אחרת. חיילי צה"ל, גם אם היו בסביבה, לא נראו בשטח. הם שמרו על פרופיל נמוך. רק בררך בחזרה, בעיר רמאללה, נראו סיורים רבים של מיסמרי-הגבול וצה"ל. הם שמרו על השיירה עד שיצאה את תחומי העיר, לעבר הקו הירוק.

דעות כהניזם ללא כהנא

מחקר מאנף: לאן הלכו בוחרי כהנא? מי הם? לאיזה מעמד הם שייכים?

גידעון סג"ר-רצ'נסקי ■

בימים אלה סיים הר"ר יואב פלד, מהחוג למדע המדינה באוניברסיטת תל-אביב, מחקר מקיף תחת הכותרת "כהניזם ללא כהנא". השאלה המרכזית שבחן המחקר: באיזו מידה מושפעות העמדות כלפי מאיר כהנא ותופעת כהניזם בעירות-יפיתוח מחיכוך

הפעם השכילו המארגנים לקבל מראש את אישורו של צה"ל למיפגשים אלה, והסכימו להגבלות שהוטלו עליהם. בין השאר: שהי מיפגשים ייערכו מחוץ לתחומי הכפרים, בש" דה הפתוח, ולא בבתים עצמם או בתוך הכפרים.

כך, אחרי שהתקבלו כל האישורים מן הגורמים הביטחוניים ואחרי שהמיפגשים תר אמו עם הפלסטינים עצמם, יכלו אנשי התגורר עה לצאת לדרך.

המיפגש עצמו, בכפר תורמוסי-עייא היה חם ולבבי. כשהגיעה השיירה למקום — שלר שה אוטובוסים מלאים וכמה עשרות מכוניות פרטיות — יצאו לקראתה תושבי הכפר — גברים, נשים וילדים. הכל חיכו אלה לאלה, הכל לחצו ידיים, הכל הניפו כרזות של שלום עכשיו.

ח"כ לובה אליאב נאם לפני הבאים בער" בית, וכך עשה גם אחד מתושבי הכפר. במהלך השעתיים שבהן שהו הישראלים שם הירבו הפלסטינים לספר על תלאות מצבם הכלכלי, הגופני והלאומי. הם ידעו שהם מפנים את תלונותיהם לאוזניים שומעות, אך לאנשים שידם קצרה מלתת סיוע ממשי לשיפור המצב.

להיות אחרת. עשרות מיטפות עובו בשבת את חופיהים ואת מקומות-הבילוי

אלי דסה, העולם הזה

ישראלים ופלסטינים בעצרת שלום-עכשיו, שום עימות עם חיילי צה"ל